

и ние на земята. Неговите сезоni, обаче, съществуваат два пъти по продължителни от нашите, тъй като една Марсова година има 687 наши денонощиya. Календарът на Марсианци пъкът, има 668 денонощиya, по простата причина, че тяхния денът е също 37 минути и 23 секунди по-дълъгът от нашия.

Доказателството, че планетата Марсъ се върти около една собствена осъ и че тази осъ е наклонена къмъ еклиптиката, лежи въ наблюдаваните бели петна около полюсите му. Тези петна периодически се увеличаватъ и намаляватъ. Понеже се предполага, че това съществуваатъ и на Марсъ, то само при предположението, че на Марсъ има сезоni, такава промънба би имала място. Съществуването на полюси пъкът, отъ самосебе си е доказателство, че планетата се върти.

Марсъ има два спътника, които поради своята миниатюрност съществуваатъ и били открити едва въ 1877

година отъ астронома Холъ въ Вашингтонъ. По близкия до планетата — Фобосъ — е малко по-голъмъ отъ другия, но въпреки това, той не надминава 50 — 60 километри въ диаметъръ. Обиколната си около Марсъ този спътникъ извършва за 7 часа и 39 минути, пътувайки на едно отстояние приблизително 6,400 километри отъ повърхността на планетата. Вториятъ отъ спътниците — Даймосъ — обикаля около Марсъ за 30 часа

фиг. 12
тъ — Даймосъ — обикаля около Марсъ за 30 часа